

Храмов празник на стария митрополитски храм „Св. Атанасий“ – Варна

В деня на съборната памет на свети Атанасий и Кирил Александрийски духовници и християни от обдарената от Бога Варненска и Великопреславска епархия се събраха за празничната света Литургия в старата митрополитска църква в морската столица.

Великият светец събра множество християни, които дойдоха да попросят неговото застъпничество и молитвено да участва във възкресно-празничното богослужение за храмовия празник, който през настоящата година се съчетава с Неделя 12 след Неделя подир Въздвижение – на 10-те прокажени.

В съслужение с председателя на храма и епархийски съветник ставрофорен иконом Дончо Александров бяха ставрофорен иконом Славчо Проданов – архиерейски наместник на Търговищка духовна околия, иконом Георгий Стоименов – архиерейски наместник на Провадийска духовна околия, председатели на варненските храмове и отци от епархията, както и дякон Георги Нейчев.

За молитвеното настроение на присъстващите допринесоха сборна група от клиросни певци с диригент псалт Тодор Тодоров и дамският камерен хор при храма с диригент Евгения Григорова.

С изцвяването на десетте прокажени, което ни разкрива днес прочетеното евангелско четиво (Лука 17:12-19), Иисус Христос е искал да посочи на човечеството един от пътищата за общение и единение с Бога – човешката благодарност. Ако наблюдаваме и проследим живота около нас, ние ще забележим обаче, че обикновено търсим Бога и Неговата помощ, само когато сме изпаднали в нужда. Едва когато бъдем притиснати от страдания и нещастия, ние си спомняме за Подателя на всички блага, за да търсим Неговата помощ. А когато Бог ни е дарил с всичко необходимо за нашето съществуване, ние твърде рядко си спомняме, че сме длъжни да благодарим за всичките Му благодеяния към нас.

С чудесното изцерение на десетте прокажени и проявените от тях чувства Иисус Христос изтъква пред народа, който Го придружаваше, че благодарността е висше нравствено чувство и велика християнска добродетел. Без благодарност и прослава на Бога няма духовен растеж, няма нравствено съвършенство. Затова нашето първо и основно задължение е винаги да Му благодарим, защото Той е нашият небесен Отец, Творец и Промислител. Всички красоти и съвършенства, които са в човешкия дух и вън от него, от които непрестанно се възхищаваме, са Божи дарове, за които дължим безкрайна благодарност и признателност на Всеподателя Бога.[1]

Отец Дончо изтъкна в своята проповед, че благодарността е добродетел, която привлича Божиата благодат, „защото за разлика от ропота, който отдалечава самия човек от Бога и благодатта Му, благодарността винаги го приближава до Него. Там, където има благодарност, Бог изсипва Своята благодат и сила, и пълнота“.

„Днес ние отново благодарим на Бога, че сме в храма Божи, че участваме в този празник, че сме честити да бъдем на Неговата трапеза. Но още благодарим на Бога за един велик светия, който Той издигна и който е стълб и крепило на истината (вж. 1 Тим. 3:15) – свети Атанасий Велики... Не са много тези, на които Църквата им слага прозвището „велики“. Знаем свети Антоний, знаем свети Василий, знаем свети Атанасий“, отбеляза още председателят на благолепния варненски храм, поздравявайки многолюдната енория при старата митрополитска църква с чествания храмов празник.

Той припомни житието на великия Божи угодник и твърдото му отстояване на православната вяра както в борбата срещу арианската ерес, така и при другите смущения в светата Църква, вече предимно вътрешни след преминаването на първите три века, силно изобилстващи с мъченическите подвизи на множество изповедници на вярата. Благодарение на привържениците на Арий от всичките 47 години на своето епископско

служение свети Атанасий прекарал 15 от тях в изгнание.

През това тежко за него време той написал много книги и писма, повечето от които са достигнали до нас. Съчинил три апологии – защити на православната вяра: „Против езичниците“, „Против арианите“, „За възплъщението на Словото“. Също „За Света Троица“ срещу еретика Аполинарий и разколниците – новациани. Сред трудовете му има посветени на Третото Лице на Светата Троица – Светия Дух, житие на свети Антоний Велики, тълкувания на множество книги от Свещеното Писание, прекрасни проповеди и много послания на различни теми до разни лица. В тези негови съчинения са пръснати най-дълбоки и преливащи от истинска мъдрост богословски и нравствени истини. На него светата Църква дължи разгромяването на опасната арианска ерес и създаването на Никео-Цариградския Символ на вярата.[2]

„Важно е да знаем за свети Атанасий, че той е свързан с нашите географски ширини, защото взема дейно участие в Сердикийския събор в София. Виждаме го и после, прибирайки се от събора – така говори преданието, – че около Чирпан основава първия манастир, който съществува и до днес. Не са малко храмовете и манастирите, които носят името на свети Атанасий, не само в православния свят, но и тук – в нашата страна, защото прадедите ни, носещи християнската вяра, винаги са гледали да посветят един от храмовете в населените места в чест на светеца, за да напомня на всички

колко труден е бил неговият живот и колко посветен е бил той на Бога, за да може да я имаме истината, и тази истина да се преподава от поколение на поколение в Христовата църква“, заяви отецът.

Той се обърна към всички с призив да се стремим да познаваме добре нашата вяра. Вярата ни да бъде просветена, защото вярата без знание за божествените истини може да ни тласне в посока на суеверие, в посока на нещо по-различно от това, което Църквата вярва и проповядва. „Когато ние обаче сме в спасителния кораб на Църквата и когато със смирение се вслушваме в нейния глас, ние сме в безопасност и каквито и бури да се разразяват няма как да ни сломят, защото имаме примера на свети Атанасий, в който Бог ни посочва, че онези, които са верни, онези, които са с Христа няма да погинат и няма да отпаднат, а ще бъдат въздигнати“.

Цялата проповед на ставрофорен иконом Дончо Александров може да видите на официалния YouTube канал на Варненска и Великопреславска света митрополия:

След края на светата Литургия беше отслужен водосвет и се освети риба, която се раздаде на всички присъстващи.

Фотогалерия

[1] Из Благодарността – път към Бога. Флоров, ставр. ик. Цв. Трапезата на живота. Варна, 2024, с. 34-35.

[2] Жития на светиите. Синодално издателство. С., 1991, с. 48.

Изготви: Георги Великов

bg-patriarshia.bg